

Koen TRAPPENIERS

Directeur Welzijnszorg

Midden in de eindejaarcampagne vervoegde hij het team van Welzijnszorg, volgende week zwaait hij voorgangster Danielle COLSOUL uit met een groot netwerkmoment, een terugblik op de campagne en een vooruitblik op de toekomst van de organisatie. „Ook als we feesten, hoort ons verhaal erbij”, weet Koen TRAPPENIERS (48) al.

‘We moeten met twee voeten in de tegenstroom gaan staan’

Jozefien VAN HUFFEL

Zes weken kon hij meelopen met de afscheidnemd directeur. Veel meer dan een overdracht van feiten en praktische informatie was het er een van waarden, van zorgen en van bewogenheid. „En dat met een gebetenheid alsof ze nog tien jaar voor de boeg had. De droom die ik voor ons samenleven koester, is dezelfde droom die zij wil doorgeven”, vertelt Koen TRAPPENIERS. „Welzijnszorg is voor mij een prachtig geschenk voor de komende jaren.”

–U bent nieuw in de armoedesector. Waar komt u vandaan?

Ik ontdekte al vroeg, bij de Chiro en in het jeugdhuis, dat je samen beweging kunt maken en zo tot nadenken kunt stemmen en een ander perspectief kunt bieden. Het was uit bewogenheid dat ik sociaal werk ging studeren. Nadien had ik het geluk burgerdienst te mogen doen. Ik hoorde bij de allerlaatste lichte, maar ik vond het een waardevolle levenskeuze.

Achteraf werkte ik dertien jaar in het jeugdpastoraal, om over te stappen naar een vormingsorganisatie voor mensen met een beperking. We hoorden bij Mediander, een franciscaans geïnspireerd zorgnetwerk, en dat had voor mij een grote meerwaarde. Samen deden we meer dan streven naar de meest doeltreffende zorg. Vanuit de spiritualiteit vroegen we ons af wat mensen met een beperking ons leerden en wat wij daarover te zeggen hadden aan de samenleving. Ik ontdekte het belang van ontmoeting en wederkerigheid, zo actueel nu. Sinds 1 januari is het systeem van de persoonsvolgende financiering van kracht. Mensen krijgen een budget om zorg ‘in te kopen’. Het gevaar is reëel dat ze te veel klant worden en dat dialoog en wederkerigheid verdwijnen.

–U stapt nu over naar Welzijnszorg. Wat is de rode draad in uw leven en werk?

Een zin uit het Johannesevangelie is me dierbaar: „Ik ben gekomen opdat ze leven mogen bezitten, en wel in overvloed.” Het gaat me niet allereerst om het materiële, waaraan je in de armoedesector weliswaar niet voorbij kunt, maar over een volwaardige plek, relaties en welbevinden. Daarnaast vertrek ik vanuit een stevige verantwoordiging. Alles wat mensen klein

Koen Trappeniers: „Campagne voeren is een nieuw gegeven voor mij, maar ik vind het al fantastisch.” © Bart Dewaele

houdt, hen het volle leven onthoudt of dat structureel in de weg staat, stuit me tegen de borst. Daarin voel ik me onder meer gesteund door de van leer trekkende profeten in het Oude Testament. Elia bijvoorbeeld, die zo tekeergaat dat hij moet uitrusten onder een struik.

„Elia, die zo tekeergaat dat hij moet uitrusten onder een struik, ook dat is een inspirerend figuur”

–Is verantwoordiging nog van deze tijd?

Het gevoel dat er iets niet klopt in ons leven of dat van onze naasten en in het grotere verhaal, is niet weg. We uiten het enkel op een andere manier, vaker individueel, minder vaak via een middenveld dat het kan vertalen naar beleidsbeïnvloeding. Ik geloof echter in ontmoeting, in samen oplossingen zoeken en samen een aanklacht zijn, elk op onze manier.

Psalm 133, mij heel dierbaar, vergelijkt het goede samenleven met olie die neer druipt over de mens. Dat is een mooi visioen, geen zweverige droom, maar een concreet na te streven beeld. We moeten niet op zoek naar het schitterende of het euforische. We moeten gewoon uitzoeken hoe we goed kunnen samenleven.

–Kreeg uw geloof vorm bij het jeugdpastoraal?

Het krijgt nog steeds vorm, in elke levensfase. Na de intensieve leerschool van het jeugdpastoraal kreeg ik bij Mediander bijvoorbeeld het geschenk om twee keer op inleefweek te kunnen in Assisi. Vroeger las ik mijn dochter Bijbelverhalen voor, nu zit ze in het tweede middelbaar en vraagt ze of het wel klopt wat de godsdienstleerkracht zegt. Nog steeds zal ze de drie wijzen ergens ver in huis laten vertrekken, om ze op Driekoningen uiteindelijk in de kerststal te laten aankomen.

–Wat staat er de komende tijd op het programma voor Welzijnszorg en voor u?

Welzijnszorg is volop bezig met een verbredingsoperatie. Het wil nog meer de

brede samenleving oproepen tot solidariteit en structurele armoedeoplossingen, want dat is hoognodig. We moeten met twee voeten in de tegenstroom gaan staan. Tegelijk willen we verdiepen en onze politieke en educatieve poot blijven ontwikkelen. We willen projecten steunen en de basisdrijfveer die ons ten diepste beroert en onrustig maakt op het spoor blijven.

Zelf ontmoette ik de mensen bij Welzijnszorg nu al inhoudelijk, maar in januari wil ik ze als mens leren kennen. Mijn vragen bezorgde ik hen al. Wat drijft hen om hier te werken? Wat maakt hen hier gelukkig? Professionaliseren is belangrijk, dat staat buiten kijf, maar je blijft werken met mensen. Tegelijk met mij begon Lies Vereecke als coördinator bij Welzijnszorg. Zij maakt ook bewust kennis met iedere individuele medewerker, maar kiest de invalshoek van de talenten. Ik ben misschien wat wolliger. Solidariteit is mensenwerk, ik wil mijn collega's ook graag kunnen zien als mens.